

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010441
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6421010441.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., na verejnom zasadnutí dňa 26. januára 2022, v trestnej veci obžalovanej B. J., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 29.11.2021, sp. zn. 2T/91/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. **z r u š u j e** napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanú B. J., nar. XX.XX.XXXX v I. K., trvale bytom Z., J. XX, okres I. K., prechodne bytom D. XXX, okres Y. nad G.

o d s u d z u j e

podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo zvyšnej časti zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 29.11.2021, sp. zn. 2T/91/2021 bola obžalovaná B. J. uznaná za vinnú zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 20.05.2021 v čase okolo 17,00 hod. v priestoroch vchodu č. X bytového domu č. XXX na ulici O. v Y. nad G. po tom, ako si A. I., nar. XXXX, otvorila vchodové dvere bytového domu a vchádzala do priestoru chodby, k nej pristúpila a zatlačila ju vchodovými dverami do priestoru chodby ku schránkam, kde ju chytila za ruku a otočila si ju k sebe čelom a následne ju začala tlačiť rukami k náprotivnej stene nad schodmi do pivnice, zápasili spolu, kde ju rukou pritlačila do rohu steny a druhou rukou jej siahala na kabelku, ktorú poškodená držala v ľavej ruke, pričom po viacerých pokusoch sa jej podarilo z priehradky čiernej koženkovej kabelky poškodenej vytiahnuť jej mobilný telefón zn. A. A IMEI 1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX, v hodnote asi 20 Eur a tohto sa zmocniť, po čom z miesta činu odišla.

Za to bol obžalovanej uložený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. per analogiam trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov. Podľa

§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná B. J., a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.11.2021, ktoré dodatočne písomne neodôvodnila. Na verejnom zasadnutí obžalovaná zotrvala na podanom odvolaní podanom proti výroku o treste.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovanej zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, proti ktorému odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej bolo podané dôvodne.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd doplnil dokazovanie prečítaním lekárskeho správy obžalovanej, jej písomných podaní a aktuálneho odpisu registra trestov týkajúceho sa jej osoby.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí požiadala, aby jej bol uložený miernejší trest.

Primárne je nutné konštatovať, že pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., v dôsledku čoho bol výrok o vine nenapadnuteľný odvolaním a v tejto časti už nadobudol rozsudok právoplatnosť.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd k čiastočne inému záveru ako okresný súd, nakoľko uložený trest odňatia slobody možno považovať za neprimerane prísny, v dôsledku čoho odvolanie obžalovanej považoval za dôvodné. Preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery mal za to, že súd prvého stupňa správne zistil u obžalovanej dve poľahčujúce okolnosti, a to že sa k spáchaniu trestného činu priznala a úprimne ho oľutovala (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.) a napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (ust. § 36 písm. n) Tr. zák.), pričom nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by jej v rámci úvah najmä o výmere trestu priťažovala. Keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi v pomere 2:0, znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.). V nadväznosti na to bolo možné obžalovanej uložiť po úprave trestnej sadzby trest odňatia slobody od 7 rokov až do 10 rokov a 4 mesiace. Odvolací súd okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zároveň podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, ktoré boli pomerne významné v prospech obžalovanej.

Správne postupoval okresný súd, keď vyhlásenie viny obžalovanej na hlavnom pojednávaní zohľadnil ako veľmi významnú skutočnosť pri ukladaní trestu. Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj/55/2016 vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá v prejednávanej veci predstavovala 4 roky a 8 mesiacov. V danom prípade ako už bolo vyššie konštatované však bolo namieste aj priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Uloženie trestu odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici takto zníženej trestnej sadzby však bolo v danom prípade i tak neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačoval aj trest kratšieho trvania. Preto bolo potrebné aplikovať ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., ktoré umožňovalo skrátenie výmery trestu až na dva roky.

Pre aplikáciu moderačného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. bolo potrebné vziať do úvahy všetky relevantné okolnosti prípadu a pomery páchatel'a. V prospech obžalovanej možno výrazne hodnotiť predovšetkým skutočnosť, že poškodenej odcudzila z kabelky len mobilný telefón v hodnote asi 20 Eur, pričom jej nespôsobila žiadne zranenia. U obžalovanej sa nejedná o osobu s bohatou kriminálnou minulosťou, keď táto bola doposiaľ raz súdne trestaná (v roku 2003), avšak hľadá sa na ňu, ako keby nebola odsúdená. Zároveň odvolací súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na nepriaznivý zdravotný stav obžalovanej.

Práve existencia a kombinácia uvedených skutočností vyznievajúcich v prospech obžalovanej, odôvodňovala potrebu obžalovanej mimoriadne znížiť výmeru uloženého trestu okresným súdom, pričom pri rešpektovaní zásad ukladania trestu, uloženie trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom neprichádzalo do úvahy vzhľadom na závažnosť žalovaného trestného činu. Krajský súd preto sám uložil obžalovanej miernejší trest, a to trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Keďže obžalovaná nebola doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ju krajský súd na jeho výkon podľa ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku o treste z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovanej rozhodol pomerom hlasov 3:0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.